

Súkromná základná škola
S.E.N.E.C.

I_nformačný N_ápadiť A_kčný K_{reatívny} Í_{ha}!

..... 1/2019

školský časopis

Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec

List jari

Jar navracia sa pomaličky
a stromy bielo oblieka.
Už letia prvé lastovičky
Z teplého juhu, zďaleka.

Až zazrieš v tráve dieťa s bosou nohou
a od lesov a riek sa dvihne šum,
ako tie staré slová školských slohov
mohli by neprísť na rozum!

Voňavý vlažný vánok vôkol vanie,
lúka a les a luh sa zelená.
Jar v prírode je veľké zmŕtvychvstanie,
najúchvatnejšia premena.

Jak vtedy si ma blažila, i teraz
odstraňuj z mysle dumu ponurú,
zaháňaj tmu a jasným slnkom preraz
oblačné múry azúru.

Nech z očí všetkým teplá radosť sála,
odpadnú zo srdca ťažké bremená,
aby si v každej ľudskej duši vzplála -
najúchvatnejšia premena!

(V. Turčány)

Obsah

Veľkonočná anketa.....	3
Mňa ako človeka naplňa... ..	4
Aj keď budem lekár.....	6
Môj neobyčajný hrdina.....	7
Valentine's poems.....	8
V škole máme nové.....	10
Ôsmaci v národnej rade SR.....	11
Prvá detská konferencia	12
Foodie pre všetkých	14
Plávanie máme radi!	15
Výlet do New Yorku.....	16
Zombie apokalypsa.....	18
Záleží nám na tom.....	20
Krúžky v škole	21
Fašiangy u nás.....	22
Retro škola.....	23
Na voľné chvíle.....	24
Zasmejme sa.....	25

Úvodník

Radi rýchlo reagujeme na riaditeľkine reči – redakčná rada. Radostní, rozhodní. Rátame s robotou! Ráno raňajky a rezko riešiť – rozhovory? ranné reči? Rozhodne! Radi! Riskujeme reputáciu! Riešime - Richard reče: „Rád rybárčim, ryby rátam.“ Rado reče: „Rýchly rys riskoval rytierov ryšavý rolák.“ Really? Radosť robíť! Rozhodne!

Sme redakčná rada. Sme tu pre nás, pre Vás, pre všetkých. Naša práca nás baví. Chceme Vám prinášať to najlepšie, chceme prinášať správy aj informácie. O našej škole, o nás - žiakoch, učiteľoch, všetkých, o tom, čo sa deje okolo.

Jar ako symbol začiatku je na to ako stvorená! Aj my teraz začíname. Pár nadšencov a ich záujem o novinárčinu. Držte nám palce!

Pekné veľkonočné sviatky želá

Vaša Redakčná rada

Prvé číslo školského časopisu Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec

Vydané v apríli 2019 v náklade 150 ks.

Redakčná rada: Alex Čopan, Filip Pribylka, Viktor Čukan, Samuel Molnár, Tomáš Nemoga, Adam Šuvada, Nella Gáborová, Tatiana Bollová, Petra Janíková, Elena Jasenovcová, Nina Andrejčáková

Zodpovedný redaktor: Martina Sršňová

Veľká noc očami prvákov a piatakov...

Ako vnímate veľkonočné sviatky?

Veľká noc je krásny sviatok, ktorý má dlhoročnú tradíciu (je to najvýznamnejší kresťanský sviatok). Školáci ju však často vnímajú veľmi jednoznačne – chlapcom sa páči! Dievčatám už menej. A tak sme sa našich prvákov a piatakov opýtali na ich názor:

*Mne sa veľmi páči Veľká noc, lebo chodíme k babke. Aj naši bratranci chodia k babke. Poobede sa schovávajú vajíčka a potom každý dostane kýblik a všetci hľadáme. (Jarko)

*Mne sa páči, že na Veľkú noc sa šibú dievčatá. (Tomi)

*Ja vnímam Veľkú noc takto – nechápem, prečo dostávame veci cez deň, keď je to noc. Ale v poho! Najviac sa mi páči, že tatino ráno zoberie maminu do vane a poriadne ju osprchujeme studenou vodou. (Oli)

*Veľkú noc vnímam celkom obyčajne. Ale páči sa mi vyrábanie vajíčok. (Ella)

*Ja Veľkú noc vnímam tak, že ráno nás oblejú a potom k nám chodia všetci susedia. Aj nás voňavkujú. Nepáči sa mi, že nás šibú, ale páči sa mi, že po Veľkej noci môžeme šibať my! ☺ (Peťka)

*Je to zábavný týždeň (skoro týždeň). Páči sa mi, lebo je to také milé. No a navyše zdobíme vajíčka a je všade pekná výzdoba – kurtatka, kvietky a vajíčka. Ale keďže som dievča, tak ma oblievajú a to sa mi nepáči. Páči sa mi, že na druhý deň oblievame my – dievčatá. (Ela)

*Páči sa mi, že začína tak naozajsky jar. Aj šibačku mám rada. (Hanka M.)

*Veľká noc je dobrá! (Hanka P. a Lujza K.)

*Mám rada tieto sviatky, ale nemám rada, keď ma oblievajú a šibú. (Tamarka)

*Nemám rada, keď ma šibú a oblievajú, ale mám rada, že rodičia a babka nám schovávajú vajíčka a my ich hľadáme. (Izka)

*Ja mám zase veľmi rada, keď ma oblievajú. ☺ (Nelka)

*Mám rada všetko na Veľkej noci! (Lili)

*Mne sa na Veľkej noci páči to, že sme spolu. (Viktor)

*Že sme spolu a môžeme vyšibať dievčatá! (Šimi a Miško)

*My máme radi Veľkú noc, lebo môžeme obliať a vyšibať dievčatá! ☺ (Matúš a Rastík)

Mňa ako človeka naplňa robiť zmysluplné veci...

Prišla jar a s ňou sa spájajú nové začiatky – ožíva príroda, všetko kvitne, rastie, príroda sa prebúdza. V tomto čísle sme vyspovedali našu Peťu Strigačovú, ktorá je veľmi pozitívna a veselá bytosť plná energie, a tak sa nám s jarou jednoducho spája.

***Prvá otázka bude asi netradične najprv smerovať k Tvojim koníčkam, ale prezrad' nám, odkiaľ čerpáš energiu a pozitívny prístup k životu?**

Asi najviac ma naplňa starostlivosť o moju rodinu a ľudí, ktorých mám rada. Milujem život, beriem ho ako veľký dar a mám pocit, že je plný ľudí, situácií a vecí, ktoré ma majú niečomu naučiť. Zistila som, že mám rada zmenu, ktorá väčšinou znamená pohyb vpred. Možno preto milujem jar, kedy sa po dlhej dobe oddychu príroda prebúdza a všetko živé kvitne, rastie a mení sa. Zároveň si baterky dobíjam na joge, ktorá mi veľmi pomáha pochopiť, kto som a čo potrebujem.

***Čo Ťa priviedlo k práci práve na našej škole a ako sa Ti tu pracuje?**

Na našej škole som od jej otvorenia. Veľmi som sa sem tešila, pretože som predtým na podobnej škole učila a myšlienka, že môžem spoluvytvárať novú školu bola veľmi príjemná. Vysnívali sme si školu, kde deti, učitelia aj rodičia spolupracujú a komunikujú, kde je viac rešpektu a dobra, kde spoločne objavujeme nové riešenia. Myslím, že sa nám to darí, aj keď to nie je ľahké.

***Usmerňuješ Žiacku radu. V čom je táto skúsenosť pre Teba zaujímavá?**

Je to pre mňa ako učiteľku občianskej náuky obrovská výzva a téma zároveň, pretože si myslím, že škola je tak trochu

mini-model našej

spoločnosti. A ak chceme z našich detí vychovať múdрых a zodpovedných občanov, musíme na tom pracovať úplne od začiatku. Nesúhlasím s tvrdením, že politika do škôl nepatrí. Občanmi sa v dospelosti stávame všetci a politika je záujem o veci verejné, ktorý zatiaľ v spoločnosti veľmi chýba. Žiacka rada je pre naše decká možnosť, ako ovplyvniť svoj život na škole. Preto som túto možnosť od začiatku podporovala a snažím sa im vytvárať priestor, kde by mohli prevziať iniciatívu oni.

***Vždy si chcela mať túto prácu? O akej práci si snívala ako malá?**

Ja som veľmi chcela byť detská lekárka, lebo mám rada deti a veľmi ma bavila biológia a viedla som krúžok prvej pomoci. K učiteľstvu som sa dostala cez lektorovanie a štúdium cudzích jazykov. Baví ma spoznávať ľudí a komunikovať s nimi, veľmi ma to ako človeka obohacuje. Takže nie som až tak ďaleko od svojho detského sna.☺

***Blížia sa sviatky jari - Veľká noc. Ako si prežívala tieto sviatky ako dieťa a ako ich prežívaš dnes?**

Ako dieťa som žila s rodičmi a dvoma mladšími sestrami na dedine na Strednom Slovensku, kde som teda oblievačku a šibačku zažívala, a ako budúca „feministka“ aj dosť

prežívala.☺ Väčšinou sme skončili buď vo vani, alebo minimálne 7-8 krát zliate vedrami od spolužiakov. Na jednej strane sme sa na nich hnevali, na druhej strane, keď sme vyrástli a nik už neprišiel, bolo nám to ľúto.☺ Dnes sa na tieto sviatky veľmi teším a vnímam ich skôr ako voľno z práce a prázdniny mojich detí. Je to čas, kedy môžeme navštíviť rodinu, známych a sme ako rodina spolu. Niekedy cestujeme a robíme si výlety do okolia. Keďže mám doma dvoch synov, na Veľkonočný pondelok chodia šibať babky a rodinu. Vnímajú to ako veľkú zábavu. Neviem, ako by to dopadlo, keby sme doma viaceré ženy?!

***Žiješ v Senci. Ako vnímaš život v tomto meste?**

Senec je mojim domovom už 11. rok, presťahovali sme sa sem 3 mesiace po narodení môjho staršieho syna. Dodnes som toto rozhodnutie neoľutovala. Je to síce menšie mesto, ale veľmi dynamicky sa rozvíja a rastie. Páči sa mi na ňom, že je blízko Bratislavy ale aj Trnavy a Pezinku. Všade máme relatívne blízko. Mám pocit, že stále hľadá svoju tvár, je tu množstvo mladých ľudí a zväčšujú sa očakávania jeho občanov. Preto si myslím, že je potrebné zaujímať sa o život v meste a aj svojím správaním a činmi ovplyvniť, čo sa tu deje. Máme mnohé veci, ktoré treba zlepšiť, napr. treba vysadiť viac stromov na uliciach, zabezpečiť odpadkové koše, lavičky a pod.. Preto píšeme projekty, snažíme sa o získanie grantov a podpory mesta.

Naposledy sa nám takto postupne podarilo obnoviť školskú záhradu na Kysuckej ulici, kde nás veľmi podporili naši rodičia a priatelia a verím, že tento projekt pre nás neskončil za bránou našej školy, ale posunie sa aj do ulíc a verejných priestorov, ktoré so školou susedia.

***A na záver – máš svoj tajný recept na radosť?**

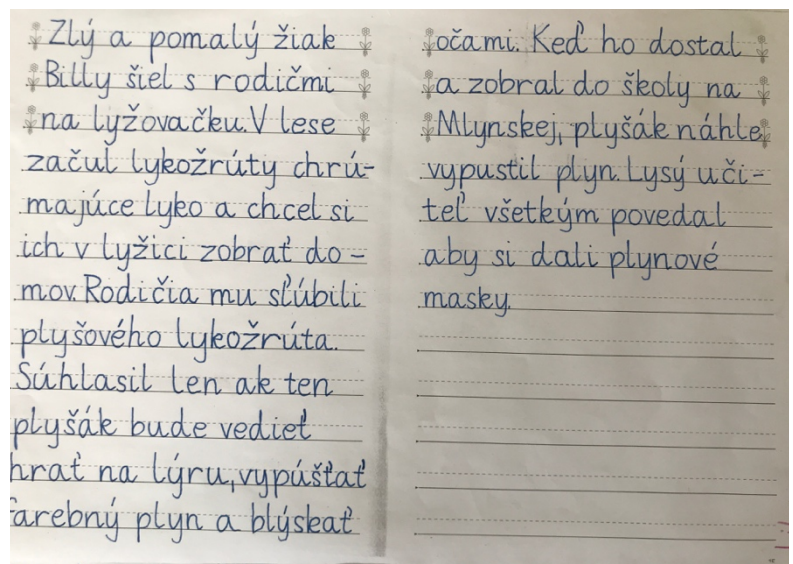
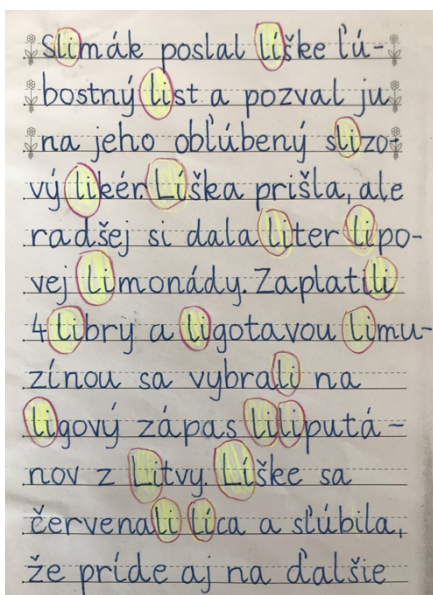
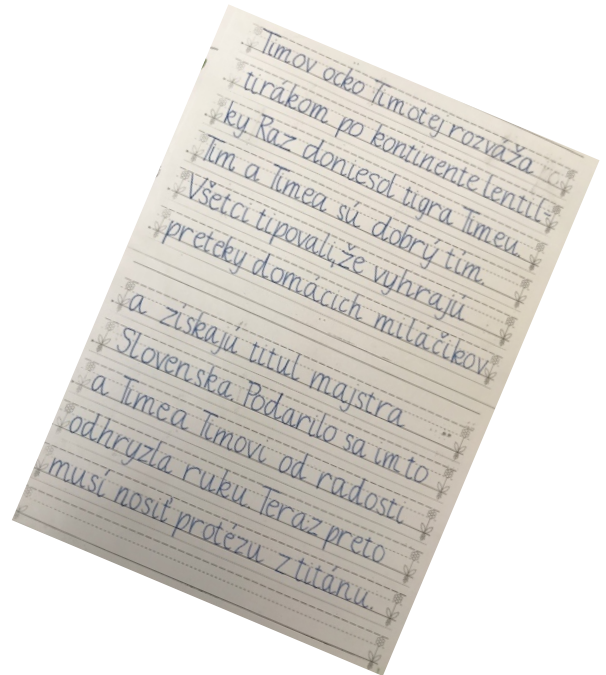
Mňa ako človeka naplňuje robiť zmysluplné veci- napríklad chodiť do práce, ktorá ma baví. Snažím sa vnímať tie malé detaily a krásne okamihy, ktoré niekedy berieme ako samozrejmú úsmev tety predavačky, pootvorenie dverí, pozdrav. Každá vec, človek a situácia sa v tomto živote vyskytla preto, aby som sa z nej niečo naučila, aby ma obohatila. Ak prestaneme dávať sebe aj druhým nálepky dobrý, zlý, pekný, škaredý, zistíme, že všetko je vlastne tak, ako má byť. Je to veľmi oslobodzujúce a mne to pomáha žiť šťastnejší život. A ak sa predsa len nájde niečo, čo sa mi nepáči, tak sa to snažím svojím konaním postupne zmeniť.

Ďakujem za otázky!!!

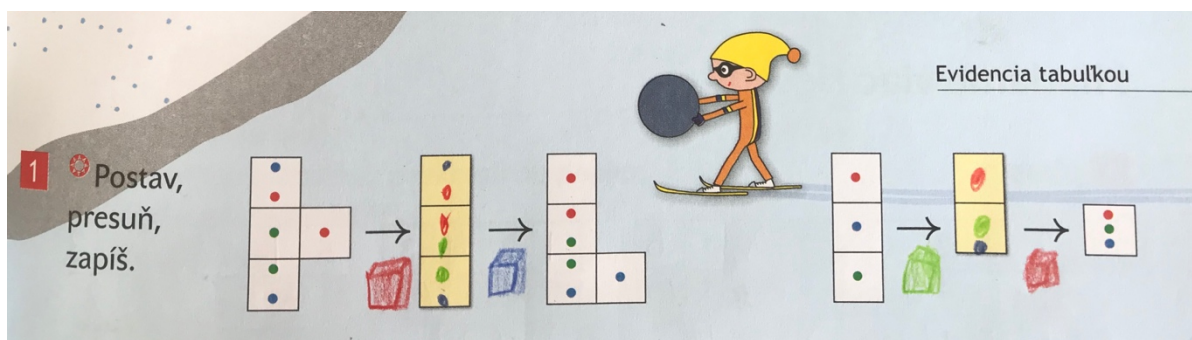
Peťa

Aj keď budem lekár....

„Škriabeš ako mačka! Z teba bude doktor!“ Že prečo? Nuž tak sa hovorilo, keď sa niekoho písmo nedalo dobre prečítať. Ale na našej škole môžu byť samí lekári a čítať po nich bude vedieť každý! My sa totiž učíme takéto parádne (nespojité) písmo. Veď posúďte sami na prácach našich druhákov:

A u druhákov sme zostali aj na matematike :-). Takéto parádne úlohy riešia Hejného metódou:

Môj (ne)obyčajný hrdina

Jaroslav Ďurovka

Júlia Jakubcová

Tatiana Bollová

Valentine's day poems

Angličtina je jazyk, ktorý k našej škole jednoducho patrí. No a Valentín, ten zase pozná dnes už každý z nás. Ale čo takto Valentín po anglicky?

*Holding your hand
you are my friend,
give you a ring,
everywhere pink.*
(Barbora Sedláková)

*I didn't find anyone lovely and kind,
so I went home with my broken
heart.*

*There my dog and parents were
waiting for me,
I found out how Valentine's Day
amazing could be.*
(Zuzana Filipovičová)

*Couples all around,
dancing through the night,
romantic dinners, love in the air,
I love being a teddy bear.*

*With a smile on their faces,
people hand me to each other,
in the most of cases,
age does not matter.*
(Nina Růžicková)

*Roses are red,
my heart is glad,
I love you to the moon and back.*
(Nika Kyprová)

And that's it!
Valentine's Day is about love at
all!

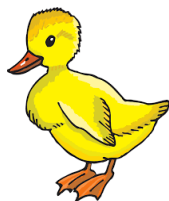
It doesn't matter, if it is love
between man and woman, girl
and boy...
It is just love.
And love is all around us.

So, happy Valentine's Day! And
have your Valentine
all the year!

Naša anketa o Veľkej noci, mala aj takýto príjemný a aj nečakaný záver:

*Je to tu – Veľká noc,
všetci potrebujú pomoc.
Namaľovať vajíčka,
ktoré zniesla kačička.
Chlapci zase korbáče,
dievčatá aj koláče.
potom prídu k nám,
zavínšujú nám.*

*A na koniec za krk vodu,
aby sme neboli na škodu.
Sadneme si všetci k stolu,
najeme sa ešte spolu.
Do postele si ľahnem
a sny kradnem.
Peknú Veľkú noc.
A dobrú noc.
(Tatiana Bollová)*

*Spieva vtáčik na konári:
„Blížia sa k nám sviatky jari!“
Berte deti korbáčky,
k tomu sladké koláčky.
Maľované vajíčko,
sladkú pusku na
líčko.*

*Veľká noc, Veľká noc, ktože tu je na
pomoc.*

*Chlapci šibú korbáčom,
budú presýtení koláčom.
Dievčatá sa schovajú,
nech po nohách nedostanú.
Vajíčka sa robia
nech sa po chlapcoch potom hodia.
Po dvanástej prichádzajú dievčatá.
Aby nebola masťná tá odplata!
Chlapci už šibať nemôžu,
lebo im to dievčatá zakážu.*

*Peniažky my máme,
lebo ich za šibanie dostávame.
Máme na záver pre vás dobrú
správu!*

*Vedzte, že Veľká noc je aj pre
zábavu.*

(Vanessa Gábrišová)

*Keď sa pozriem na
veľkonočný stôl,
vidím, že je tam
naporcovaný vôl,
vedľa vola kurence
a vôkol nich kraslice.*

*Pod stolom čakajú psy,
čakajú asi na kosti,
vonku naháňame
zajace
a mačky spia vedľa
pece.*

(Lukáš Vilkovský)

V škole máme nové spolužiacky – dážďovky

14. februára 2019 k nám do školy prišiel jeden ekologicky zmýšľajúci pán, ktorý vlastní farmu s dážďovkami. Vysvetlil nám, ako funguje vermikompostér a akú úlohu v ňom zohrávajú dážďovky. Odhalil nám viaceré zaujímavosti o týchto bezstavovcových tvoroch. Dozvedeli sme sa napríklad, že dážďovky sa dokážu rozmnožovať pri teplote 24°C. Predtým sme nevedeli, že dážďovka hnojná vydrží pod vodou celých 24 hodín a nechyrovali sme ani o tom, že v niektorých cudzokrajných kvetoch žijú červy, ktoré si na dážďovkách veľmi rady pochutnajú. V závere prednášky nám tento pán dal možnosť ohmatať dva druhy pôdy, jednu prekyprenú činnosťou

dážďoviek, druhú neprekyprenú a zároveň menej výživnú. Najväčším zážitkom pre nás však bolo, keď sme si mohli živé dážďovky chytiť holými rukami a nakoniec ich vysypať do školského vermikompostéra, ktorý vyrobili šikovní ôsmaci pod vedením pani učiteľky Peti Strigačovej. Táto plastová nádoba určená na kompostovanie zvyškov potravín je umiestnená medzi prvým a druhým podlažím našej školy. Vďaka vermikompostéru sa nám darí zužitkovať zvyšky potravín, ktoré nápomocné dážďovky premieňajú na vzácny úrodný humus.

MINIKVÍZ - VERMIKOMPOSTÉR

- 1) Čo patrí do vermikompostéra?
 - a. kosti, citrusy, mliečne výrobky, tuhy
 - b. kávové usadeniny, zvyšky ovocia a zeleniny, škrupinky z vajíčok, navlhčený kartón
 - c. navlhčený kartón, kosti, mäsové výrobky, kôrky z chleba
- 2) A čo do vermikompostéra, naopak, nepatrí?
 - a. rastliny, kôrky z chleba, čajové vrecúška
 - b. ovocie a zelenina, tuhy, mäsové výrobky
 - c. citrusy, mäso, tuhy
- 3) Ako dlho trvá skompostovanie jednej nádoby (veľkosti tej, čo máme v škole)?
 - a. 2 – 3 mesiace
 - b. 5 – 8 mesiacov
 - c. 2 týždne
- 4) Ak sa vo vermikompostéri vytvorí veľké množstvo plesne, čo urobíš?
 - a. Nedbám o to, pretože plesne sú prirodzenou súčasťou kompostovania.
 - b. Väčšiu časť plesne opatrne vyberiem a zvyšok prehrabem s okolitým kompostom.
 - c. Kompost vysypem a začnem kompostovať odznova, plesneň je totiž jedovatá.
- 5) Ktoré tvrdenie nie je pravdivé?
 - a. Nevýhodou vermikompostéra je veľmi výrazný a silný zápach.
 - b. Vermikompostovanie je možné prevádzať v dome aj v paneláku.
 - c. Vermikompostér si môžeme vyrobiť veľmi lacno aj sami doma.

(Správne odpovede: 1b, 2c, 3a, 4b, 5a)

Nina Tereza Andrejčáková

Ôsmaci v národnej rade SR

9. januára 2019 sme sa žiaci 8. A zúčastnili exkurzie v Národnej rade Slovenskej republiky v Bratislave. Hneď po vstupe do budovy sa nás esbéeskari pýtali, či nemáme zbrane a slzotvorný plyn. V rámci kontroly sme prešli aj detektorom kovov. Počas čakania na sprievodcu sme sa kochali pohľadom na mesto, pretože budova NR SR stojí na jednom z najvyšších miest Bratislavy, na návrší, v tesnej blízkosti hradu. Počas prehliadky nám sprievodca porozprával rôzne zaujímavosti o vzniku NR SR a ukázal nám štátne znaky našej vlasti. Vo vstupnej hale sme videli aj busty M. R. Štefánika a J. M. Hurbana, kópiu Ústavy SR starostlivo uchovanú v sklenenej vitríne a mohli sme si prečítať najdôležitejšie zákony umiestnené na mramorových

dekoračných pilieroch. Keďže nebolo rokovacie obdobie, mali sme šťastie, že sme stretli pána poslanca Dušana Tittla. Na prvom poschodí sme obdivovali olejomaľby na dreve od Albína Brunovského. Rovnako sa nám páčili aj staré telefónne búdky, ktoré v minulosti slúžili novinárom na podávanie správ. Exkurziu sme ukončili vstupom na balkón rokovacej sály. Do samotnej sály sa nám, žiaľ, dostať nepodarilo. Toto naše drobné sklamanie nám však vykompenzoval sprievodca, keď nám vyrozprával rôzne vtipné historky viažuce sa k tejto miestnosti. Sme vďační našej triednej Peti za túto hodinu občianskej náuky priamo v teréne.

Nina Tereza Andrejčáková

Prvá detská konferencia

Už vám niekedy vaši zakázali elektroniku? Stavím sa, že hej! Keď sa to stalo mne, skoro ma „porazilo“. Ale to bol ten kľúčový moment, kedy som začala rozmýšľať. Blíži sa prvá detská konferencia! Ale aká bude moja téma?

Zobrala som si teda papier, pero (a čokoládu) a začala som si vypisovať rôzne veci, ktoré ma zaujímajú. Ani vo sne by mi nenapadlo, že je ich až tak veľa. Varenie, škrečky, príroda, spev... Veľa som premýšľala, až nakoniec mi skrsla v hlave myšlienka - jedlo. Lenže aké? Niečo sladké, hlavné jedlo alebo skôr nápoje? Chute! Jedna vec, ktorú má všetko jedlo spoločnú. Takže moja prezentácia bude jedlá. To tu iste ešte nebolo.

S napätím, a so šiestimi táckami s jedlom rôznych chutí, som v klube čakala na môj čas. Poradie sme si žrebovali. A div sa svete vytiahla som si jednotku! Žeby predzvesť môjho umiestnenia? ☺ V Klubkáči na mňa čaká asi sto očí hladných po „krvi a mäse“. Aspoň tak som to videla ja. Dýcham. Pomaly posúvam môj stolík s pohostením k obecenstvu. Hádam mi to „zhltnú.“ Prezentovala som o piatich chutiach: sladká, slaná, kyslá, horká a chuť, ktorú väčšina detí nepoznala - umami. To je chuť nedele, vývaru, vegety a sójovej omáčky. Obecenstvo je nadšené, porota sa na mňa usmieva

a dobroty zo šiestich tácock pomaly miznú. Sadám si a napätie zo mňa pomaličky opadá. Vychutnávam si ďalšie prednášky, ako napríklad Elinu o jej pradedkovi, Filipovu o Senci a životnom prostredí alebo Táninu o skautoch.

A na záver konečne vyhodnotenie. Môj pulz sa zrýchli. Čo ak...? Moje oči sú na porotcoch takmer prilepené. A zrazu zaznie moje meno. Zozadu ma ťapkajú ruky mojich spolužiakov. Ja som to fakt vyhrala! Neverím vlastným ušiam. Blahoželajú mi porotcovia a pani riaditeľka mi vkladá do rúk perfektné bezdrôtové slúchadlá.

Nebol to len sen, všetci sme to zvládli, rozprávali sme o tom, čomu žijeme, čo nás zaujíma a v čom sme dobrí. A ďalší rok už budeme mať konkurentov aj z ďalších škôl. To bude veru iná káva! Hmmm, žeby téma na ďalšiu konferenciu? ☺

Eli Jasenovicová

Nultý ročník konferencie preveril speakrov našej školy. A veru sa bolo na čo pozerieť. Žiaci zaujali svojimi príspevkami nielen odbornú porotu, ale aj divákov. Zvedavosť prilákala do Klubkáčika takmer všetkých žiakov našej školy. Rečníci ohúrili spontánnym prejavom, dôkladnou pripravenosťou

a diváci ich vždy odmenili búrlivým potleskom. Nás zaujalo, ako pohotovo a dôvtipne reagovali na otázky z poroty i publika, ale aj aké dômyselné otázky z publika prichádzali. Ďakujeme všetkým zúčastneným, vyslovujeme im veľký obdiv a už teraz sa tešíme na ďalšiu konferenciu!

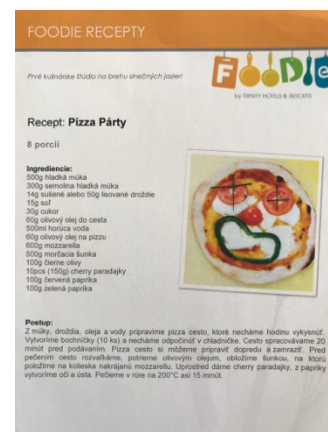
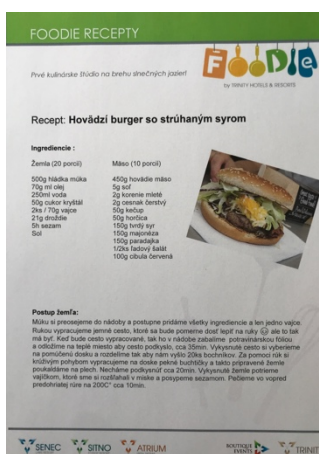
Tak zase o rok, priatelia!

Foodie pre všetkých

Žiaci našej školy sa každý rok zúčastňujú zaujímavej akcie Foodie. A nebolo tomu inak ani v tomto školskom roku. Mnohí rodičia sú zvedaví, čo nás na tom tak baví. Nuž, prezradíme vám to jednou vetou – Čo si navaríme, to si aj zjeme! ☺ Baví nás hrať sa na šéfkuchárov! Baví nás krájať! Baví nás dobre si zajesť! Hneď po príchode berieme do rúk zásterky, niektorí aj čiapky a púšťame sa pod vedením skúsených kuchárov do práce. Cítíme sa ako v naozajstnej kuchyni – recept, suroviny a ruky musia pracovať. Veď už o hodinu servírujeme obed hladným stravníkom. A netreba zabúdať na aranžovanie jedla. Jedlo hneď chutí lepšie, keď na tanieri dobre vyzerá. Miešame, ukladáme, špiníme si ruky. (Aj stôl okolo nás, ale to potom upraceme). Umývame si ruky ako skúsení kuchári. Chystáme cesto na pizzu či žemle k hamburgeru. Pizza nech je pekne okrúhla a dokonale tenká. Hamburgerová žemľa zase musí zostať mäkká a jemná. Nepridávať zbytočne veľa múky! Netľapkať! Jemná práca rúk zaručí lahodný výsledok. Malé prstíky našich menších žiakov pripravujú pizzu – ukladajú suroviny, trpezlivo čakajú, kým sa pizza upeče – do

chrumkava. Väčšie prsty čaká práca s mäsom – vyrábame hamburger. Šťavnatý, lahodný. Hranolky, zásadne ručne robené, už čakajú na servírovanie. Každý žiak si sám aranžuje tanier. A asi nemusíme ani spomenúť, že slinky sa už zbiehajú. Po dobre odvedenej práci sa s chuťou púšťame do jedla! Dobrú chuť! A že by ste si aj vy zajedli? Nech sa páči! Vyskúšajte!

A aj dezert, na záver! ☺

Plávanie máme radi!

Raz týždenne kroky našich žiakov smerujú do plaveckého bazéna v Swim aréne Senec. Áno, to je ten bazén, z ktorého rovno vykúkame na tobogány a celý aquapark máme ako na dlani. Občas si aj povzdychneme, že v teplej vodičke a na šmýkačke by bolo veselšie, ale hlavu nevešíame. Aquapark na nás vždy čaká za odmenu na poslednej plaveckej hodine v každom polroku. Vo vode sa nám páči. Skúšame, trénujeme, bojujeme (niektorí) s vodou. Spoznávame postupne všetky plavecké štýly. A chceme sa pochváliť, že plávanie je naozaj zábava. Plávanie máme radi! Sily si meriame aj vo vodnom póle, a teda to je makačka. Precvičíme všetky svaly, obratnosť. A naša Zuzka s Romanom vymýšľajú aj vtipné cviky. Naposledy sme si zaplávali s dáždnikom. Plávať s otvoreným dáždnikom pod vodou dá zabrať. Vyskúšali sme, zasmiali sme sa. Teraz sa už tešíme na ďalšiu návštevu tobogánov. Užijeme si tam vždy veľa zábavy, či už nad vodou alebo pod vodou.

Výlet do New Yorku a prečo ma zadržali policajti na letisku.

Nebolo toho veľa, čo som vedel o New Yorku, pred našim výletom: je v každom filme, celkom veľké mesto v USA, a že mu hovoria Big Apple. Výlet sme dostali ako darček spolu s bedekom o New Yorku. Tak som začal študovať. Spísali sme si zoznam, čo navštívime. Nechýbala Socha slobody, Intrepid (môj výber), Empire state building, Times square, Metropolitan museum of art a Medison square garden. Za 5 dní sa toho dá veľa stihnúť, ale nohy vás budú riadne bolieť.

Môj výber toho, čo sa mi najviac páčilo, a teda by som odporučil:

1. Max Brenner – čokoládovňa. Je to jedna z najlepších reštaurácií, ktorú som pri výlete do New Yorku navštívil. Asi nemusím vysvetľovať prečo. Všade samé čokoládové chuťovky, dokonca tam čokoláda tečie po celej reštaurácii v trubkách. Biela, mliečna, tmavá.. Je tam vždy plno a na miesto sa čaká až na ulicu. Okrem čokolády sa tam môžete aj normálne najesť. Ale ja som si dal hneď čokoládové fondú. Môžem povedať, že najkrajšia spomienka, čo sa týka jedla. Oplatilo sa.

2. Intrepid Sea, Air and Space Museum – je výstava vojenskej a kozmonautickej techniky. Všetky techniky sa nachádzajú na palube lietadlovej lode, ktorá sa volá Intrepid. Takéto lode slúžili v II. svetovej vojne. Neuveriteľné, aké super lietadlá tu

môžete vidieť: dopravné superlietadlo Concorde, neviditeľné prieskumné lietadlo Lockheed A-12 Blackbird a dokonca aj raketoplán Enterprise. Je dokonca možnosť vidieť ako vtedy fungovala posádka, pomocou figurín sú znázornené rôzne profesie: holiči, kuchári, strojníci, dôstojníci a piloti. Niečo pre chalanov. V darčekom obchode som si kúpil ako suveníru náboje. Na hraniciach ma preto prehľadali policajti, zabudol som ich totiž dať do kufra. Skoro som neodletel, vyzerali totiž ako pravé.

3. Výhľad na Manhattan z Brooklynu - najznámejšia časť New Yorku je Manhattan. Je veľmi obľúbená turistami. Manhattan nesmiete nechať bez povšimnutia. Či už sa rozhodnete si zoskupenie najvyšších budov v tomto meste pozrieť cez deň, alebo v noci, určite stojí za to sa týmto krásnym výhľadom kochať. Ideálne práve výhľadom z Brooklyn Bridge Parku, kde si takisto môžete s priateľmi sadnúť pod stromy a rozložiť si piknik.

4. New York Public Library - verejná knižnica je pre Newyorčanov skutočným pokladom. Trojposchodová budova s čítárňou na najvyššom poschodí uchováva milióny zaujímavých máp, rukopisov, fotografií a kníh, ktoré chodia čítať študenti i turisti. Okrem týchto verejností prístupných kníh, knižnica uchováva aj

veľmi vzácne dokumenty, ako napríklad kópiu prvej vytlačenej knihy na svete – Gutenbergovej biblie, zápisky Krištofa Kolumba z jeho ciest, či prvý návrh Deklarácie nezávislosti. K nim sme sa síce nedostali, ale zato som tam našiel aj jednu Slovenskú knihu a spravil som si tam v knižnici prezentáciu.

5. Apple Store - na záver, najväčší obchod značky Apple v New Yorku, ktorý je otvorený dvadsaťštyri hodín denne. Užil som si tu veľa srandy a bolo to zaujímavé. Tento obchod nachádzajúci sa na Fifth Avenue zláka každého. Dvojposchodová sklenená budova je skutočným rajom pre milovníkov techniky, a teda pre mňa . Výber je tu naozaj bohatý. Nikto z tadiaľto neodíde s prázdnyimi rukami. Keby idem do New Yorku ešte raz, tak sa tam určite vrátim.

A na záver, keď budete v New Yorku, nezabudnite na Central Park. Je väčší ako celé Monako. Natočili sa tu mnohé filmy, napr. Kevin sám doma 2 Spider man 3, Noc v múzeu, Wall Street, Leon. Kto chce

cestovať, odporúčam navštíviť toto veľké mesto. Len škoda, že je tak ďaleko .

PS: ešte som si pripravil pre Vás zaujímavosti:

Socha slobody - sochu nevyrobili v Amerike, dostali ju ako dar od Francúzov.

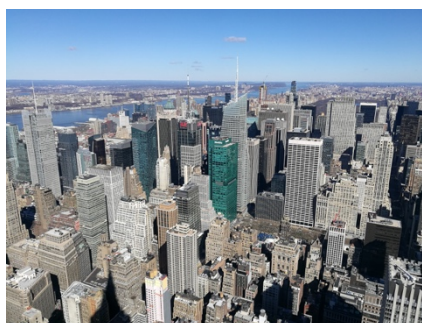
Nenachádza sa ani v meste , ale na ostrove blízko mesta, ktorý sa volá ostrov Slobody . Dá sa tam dostať iba loďou.

Žlté taxíky - newyorské taxíky nie sú žlté náhodou . John Hertz, zakladateľ spoločnosti špecializujúcej sa na prenájom áut, si kdesi prečítal, že žltá farba je najľahšie zrejme a rozpoznateľná . A to je pre taxíky mimoriadne dôležité. Teraz sú žlté taxíky pre New York známe skoro ako Socha slobody.

Šťastnú cestu!

Jakub Petelen

Zombie apokalypsa

Za 87. riekami a 90. stromami bola trieda 3.B. Prebývali v nej milí žiaci.

Raz, keď bol úplne normálny deň, vletel do triedy malý záhadný meteorit. Narazil do plyšáka sediaceho na poličke, ktorý sa razom premenil na zombieho. Načisto zmutoval.

Začal skákať po deťoch a pohrýzol ich poriadne veľa. Za chvíľku stihol pohrýzť Tomiho, Matyho, Alexa, Adyho a Martina. Tak to pokračovalo celý deň a nákaza sa rozšírila po celej škole.

Už zostalo zdravých len zopár detí. Napríklad Peťko, ktorý bol práve na WC. Alebo prváčka Hanka, ktorá sa schovala za tabuľu.

Najzaujímavejšie však bolo, že nezmutoval žiadny učiteľ. A vtedy prišla záchrana. Siedmaci práve robili v laboratóriu chemické pokusy. Jeden žiak ktorý sa práve premenil na zombieho sa napil z tekutiny, ktorú vytvorili žiaci. Nechutila mu, a tak ju

vypľul, ale o chvíľu sa premenil naspäť na človeka.

Vtedy sa to všetko opäť začalo. Pani učiteľka naplnila vodné pištole zázračným lektvarom a začala s ďalšími učiteľmi strieľať po zombíkoch. Tí sa premieňali na ľudí a strieľali po ďalších, až apokalypsu zastavili.

A to je koniec. Počkať, ešte nie je koniec!!! Zombie vymyslel baseň a zaspieval ju:

KEĎ NASTANE ZOMBIE
APOKALYPSA,
RADŠEJ SI SCHOVAJ SVOJHO PSA.
ZOMBÍCI HO MAJÚ RADI,
ZACHRÁNI TI HO LEN ADY.

KONIEC!!!

Adam Pikáli

Haiku

Uhádnete, čo to je? Skúste podľa prác našich ôsmakov:

Príroda – Maťo B.
Príroda žije
dlhým životom zeme,
je veľmi vzácna.

Príchod jari – Marína
Už kvety kvitnú,
príroda sa zobúdz
opäť prišla jar.

Lyžovanie – Maťa
Lyžujem rada.
S úsmevom na tvári
letím kopcami.

Lesy – Timo
Husté lesy plné
energiou a svojou
krásou žijú.

Teplá jar – Lucia
Pekný jarný deň
plný radosti detí
to je ale sen.

Láska – Nina
Láska je drzá.
Strelí do človeka hneď,
ani to nevie.

Jar – Nikol
Slnko nás hreje
všade už hrajú farby
príroda nám oživa.

Už je tu – Karin
Pozriem sa ja von,
vidím krásu z neba,
je to jar, hurá!

Späť k životu – Hanka
Budí sa znovu
svieti, žiari, oživa
jarná príroda.

Zmysly – Maťo K.
Ó, sladká pizza
Ó, chutíš dobre pizza
nestoj tak veľa.

Zmysly, príroda – Vojo
Zmysly, príroda
učka ma donútila
dačo napísať.

Most - Roman
Pes prešiel cez most
pod mostom žaba žije
nad mostom orol.

bohatstvo – Richard
Pravda naša.
Fauna, flóra, svätý duch
to naše bohatstvo.

Haiku - Šimon
Haiku je báseň
o prírode a zmysloch
a má tri verše.

Hravé sny – Ela
V hlave sú sny,
hrajú sa s túžbami,
sú veľmi šťastné.

Ked' nám naše okolie nie je ľahostajné...

Koncom mesiaca marec sa spustil projekt realizácie školskej záhrady. Počas týždňa v rámci technickej výchovy vysadili žiaci stromy, skalku a zrealizovali chodník z kamenných platní. Počas víkendu sa organizovala brigáda. Rodičia a deti vysadili ovocné stromy a kríky, záhony a vytvorili posekanie. Ako ďalšie kroky budú nasledovať výsev trávniku a založenie zeleninovej a bylinkovej záhrady. Touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí s realizáciou projektu pomáhali a veríme, že dokážeme deťom vytvoriť príjemné prostredie pre ich voľný čas.

Martina Ďurovková

Záleží nám na tom...

V našom školskom klube sa často stretávame s tým, že je odpadkami znečistené futbalové ihrisko a malá lúka za budovou školy, kam sa chodíme hrať. Rozhodli sme sa, že sa o tieto miesta budeme starať – do rúk berieme vrecia, na ruky rukavice a tieto plochy čistíme. Musíme pochváliť deti, ktoré si už samy všimajú, že treba konať. Veríme, že takto zodpovedne pristupujú k ochrane prírody aj v súkromí, a keď vyrastú, urobia všetko preto, aby životné prostredie chránili. A tým aj seba a budúce generácie.

Pani učiteľky zo SŠKD

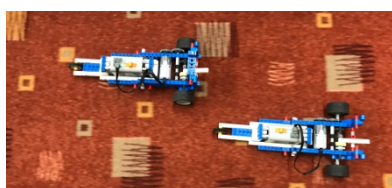

Krúžky v škole

V našej škole ruch rozhodne neutícha skončením vyučovania. Popoludní sa tu ďalej dejú zázraky. A my sme sa niektorým z nich pozreli na zúbok. Aj vy počujete stále odniekiaľ vychádzať hudbu? My sme pátrali, čo sa to v tej našej škole deje a vypátrali sme. V našej Striedačke sa každý týždeň stretávajú popoludní „hudbychtiví“ spolužiaci, ktorých hudba baví, trénujú svoje zručnosti v hre na hudobnom nástroji, osvojujú si tajomstvá nôt a ešte sa pri tom aj usmievajú. Vypočuli sme si ich a teda, rúbu vysoko – hneď do populárnej hudby. Aj nám zapózovali:

Unášaní hudbou sme zrazu počuli výkrik! Čo to môže byť? Išli sme za hlasom. Z diaľky sa ozývalo: „Pripraviť sa, pozor, štart!“ Zvedavosť bola silná. Asi by ste čakali preteky! V behu? Skákaní? Nakukli sme do triedy a...

Autíčka! A nie hocijaké. Objavili sme ďalší krúžok – Lego – hravé stavebnice. Práve sa tam konali preteky dvoch vlastnoručne zostrojených autíčok. Neverili sme vlastným očiam, že z takejto kopy súčiastok:

sa dá postaviť takéto parádne autíčko. Naši šikovníci:

Šikovníci? „Veď my máme v škole aj Šikovníček!“ prebleskne nám hlavou a už aj opúšťame kamarátov konštruktérov a utekáme za kamarátmi kreatívcami. Nestihli sme ich! Nevadí. Tak zase v ďalšom čísle. Ale aspoň malá ochutnávka!

Fašiangy u nás v škole

Retro škola – návrat do školy minulosti

1.apríla sme mali Retro školu. Retro škola je vlastne to, že sme sa učili ako v minulosti, keď naši učitelia chodili do školy. Učili sme sa veľmi prísne. Cez veľkú prestávku celá škola išla na prízemie a tam sme sa točili do kruhu. Okrem toho nás pani učiteľky vyvolávali priezviskami. Mali sme veľmi veľa domácich úloh. Niektorých žiakov to štvalo a niektorí sa z toho tešili.

Viktor Čukan

Zažili sme, ako vyzerala škola v minulom storočí. Učitelia boli prísni, málo sa usmievali, na hodinách bolo ticho. Sedeli sme s rukami za chrbtom, cez veľkú prestávku sa poctivo prechádzali a rodičom sme zakázali vstup do školy. Atmosféra v škole bola úplne iná. A my sme sa na druhý deň opýtali, aké boli pocity našich žiakov:

Myslím si, že to bolo fajn. Teda bolo to zlé! Ale fajn je si to pripomínať, aby sme na to nezabudli.

Mne sa to teda nepáčilo. Aj som sa bál. Bolo to nepríjemné. Oslovovali nás priezviskom. A tak.

Bolo to divné, také kruté. Bála som sa učiteliek.

Ja som to vnímal z dvoch uhlov pohľadu. Bola to sranda, ale my si nevieme predstaviť, ako to bolo v realite. A z druhej strany to bola čistá „buzerácia“ a na škole nevládla žiadna demokracia.

Mne sa to veľmi páčilo, konečne to malo režim, normálne sme sa učili, mala som všetko zapísané, nebol taký rozruch na hodinách a mne sa to páčilo.

Páčilo sa mi to veľmi, aj keď niektoré veci boli prehnané a mohli by sme si to zopakovať ešte nabudúce.

Bolo to čudné. Taká atmosféra strachu. Ešte aj učiteľky sa oslovovali navzájom „pani kolegyňa“. Normálne sa usmievajú a hovoria si menom. A tykajú si. Bála som sa – museli sme odpovedať celou vetou a pýtali sa nás na definície.

Bola to sranda, ale nebolo to dobré.

Učiteľka mala svojho obľúbenca. Všetkých volala priezviskom a jeho krstným menom a ešte zdobneninou.

Veľa som sa naučila. Viac sa mi to takto páčilo.

Mne sa to nepáčilo. Učiteľ len rozkazoval deťom, čo majú robiť. A ponižoval deti.

Čokoládovo - gaštanová torta

Potrebuje: 250g čokolády na varenie

250g masla

250g gaštanového pyrú

4 polievkové lyžice sladkej smotany

4 vajcia

4 polievkové lyžice kryštálového cukru

2 polievkové lyžice vlažnej vody

vanilkový cukor

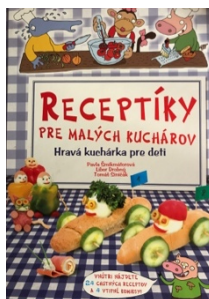

Postup: Čokoládu roztopíme s maslom vo vodnom kúpeli a necháme vychladnúť. Z bielkov vyšľaháme sneh. Gaštanové pyrú (izbovej teploty) rozmiešame so sladkou smotanou. Žĺtka, cukor a vanilkový cukor vyšľaháme. Do tejto hmoty postupne pridáme vychladnutú čokoládu. Všetko spolu premiešame. Pečieme v tortovej forme na 180 stupňov asi 20-25 minút. Podávame so šľahačkou.

Koláčik je vhodný aj pri bezlepkovej diéte, lebo neobsahuje žiadnu múku. A ak máte doma stravníka s intoleranciou laktózy, tiež smelo do toho! Len použijete bezlaktózovú smotanu. Mňam!

Adriana Gulaiová

Pečenie tento koláčika prenechajte maminám. Ale určite sa potešia vašej asistencii.

Pre Vás, školákov, tu máme výzvu do ďalšieho vydania časopisu. Pošlite nám svoj obľúbený detský recept – na sladký koláčik, dezert, alebo jednohubku. My ho spolu ukuchíme a výsledok sa dozvieme v nasledujúcom čísle!

Pripravujeme rubriku **Malí kuchtíci!** Tešíme sa na Vaše dobrôtky.

Vaša redakčná rada

Vtipne v škole....

Naša škola je fenomén!

Máme v nej totiž žiakov, ktorí sú dobrovoľne po škole. Že neveríte? Tak sa pozerajte:

Opýtali sme sa ich, prečo sú po škole.

Vraj sa im ešte chcelo písať.

Tak to už hej!

Na dejepise...

Učiteľ: (s obrázkom SND)

Žiak 1: To je budova opery SND.

Žiak 2: A to ako vieš?

Žiak 1: Veď oproti je McDonald.

Učiteľ: Prečo by si odporúčal pozrieť si v Senci Stĺp hanby?

Žiak: Lebo by ma to najviac špecifikovalo.

Učiteľ: Kto to bol Hádes?

Žiak: boh podsvietenia

Na matematike...

Učiteľ: Budeme mať matematický diktát...

Žiak: Môžem dostať doplnovačku?

Žiak: Dostal som triesku z fixky!

Žiak: Vy máte brčkavé vlasy od prirodzenia?

Na biológii...

Učiteľ: Čo môžeme tráviť?

Žiak: Trávime voľný čas.

Na motív „Nikto nie je dokonalý“...

Žiak: Koľko rokov malo 13. storočie?

Žiak: 1300

Výroky žiakov....

Môj dedko bol primátorom v nemocnici.

He was a famous composter.

Je úplne logistické, čo bude nasledovať!

A: Čo je to adolescent?

B: Opak horolezca!

A: Prečo?

B: No lebo „a dole“ scent.

Milan Rastislav Štefánik: Mor ho!

Počas veľkej prestávky liezol na strom aj napriek opakovaným upozorneniam počas iných prestávok, že na stromy sa nelezie.

(Poznáte dobré vtipy? Zažili ste na hodine, cez prestávku zaujímavú či smiešnu chvíľku? Napíšte nám! Budeme sa tešiť na vaše príspevky. Dovidenia v ďalšom čísle!)

Vaša redakčná rada

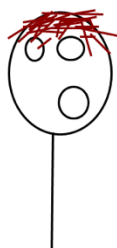

Nájdete v osemsmerovke 10 slov, ktoré súvisia so Starovekým Gréckom?

H	O	L	Y	M	P	O	Č	Í	T	A	Č	G	M	R
R	K	W	H	N	Ó	D	I	E	S	O	P	K	Y	U
A	N	J	I	O	K	T	I	S	T	R	O	M	K	A
D	O	S	P	A	R	T	A	B	U	F	J	A	É	T
J	Č	E	Q	V	A	M	A	J	R	E	A	K	N	O
A	I	N	A	Č	J	O	N	I	M	T	Z	N	Č	N
B	H	X	K	Y	K	L	O	P	É	O	K	I	A	I
L	A	H	K	O	P	E	S	N	R	S	A	R	N	M
K	L	E	P	E	T	O	Y	A	T	É	R	K	I	A
O	E	D	R	A	M	Y	D	L	O	K	D	S	A	J

Water flip komix čudná aplikácia

Samko Molnár

...pokračovanie nabitúce

Náš zelený apríl...

zelený apríl

2019

Súkromná základná škola
S.E.N.E.C.

1. apríl

Retro škola - návrat do školy minulosti

2. apríl o 16:30

Prezentácia - Mongolsko a školstvo

4. apríl

Workshop - Zero waste (2.- 5. ročník)

8. - 12. apríl

Otvorené hodiny jednotlivých tried

9. apríl

Výstava anglických kníh

o 16:30

Rodičovská schôdzka INAK - celoškolské stretnutie, prezentácie víťazov detskej konferencie, diskusia

10. apríl

Workshop - Druhotné spracovanie surovín (2.stupeň)

11. apríl o 16:30

"Zachráňme ružu" - tanečný workshop s Ivicou Franekovou

12. apríl o 18:00

Filmový večer s diskusiou

26. apríl

Deň Zeme - #Trashtag Challenge - Čistíme Senec

27. apríl o 8:00

Brigáda - úprava predzáhradky

„A nezabúdajte, že zem sa teší dotyku vašich bosých nôh a vietor sa túži pohrávať s vašimi vlasmi.“

Chalíl Džibrán